

اعلامیه مطبوعاتی

فاجعه‌های تکرارشونده و آتش‌سوزی‌های مرگبار؛ پیامد حاکمیت نظام فاسد و نبود دولت راعی!

(ترجمه)

در سلسله حوادث تکراری و آتش‌سوزی‌های دلخراش، از جمله آتش‌سوزی تالار عروسی در نینوا در سال ۲۰۲۳ م که بیش از ۱۲۰ کشته و ۲۰۰ زخمی بر جای گذاشت و آتش‌سوزی بیمارستان الحسین در ذی‌قار در سال ۲۰۲۱ م با بیش از ۹۲ قربانی و نیز آتش‌سوزی مرکز قرنطینه کرونایی در بیمارستان ابن‌الخطیب بغداد در همان سال با ۸۲ کشته، اکنون با فاجعه‌ای دلخراش روبه‌رو هستیم که در پی وقوع آتش‌سوزی مهیبی در هاپر مارکت الکوت، در شام‌گاه چهارشنبه ۱۶ جولای سال جاری روی داد. وزارت کشور عراق تأیید کرد که این آتش‌سوزی در یک ساختمان تجاری پنج طبقه در مرکز شهر الکوت رخ داده و منجر به جان‌باختن ۶۱ نفر شده که ۱۴ جسد آن‌ها کاملاً سوخته و تاکنون شناسایی نشده‌اند. طبق اعلام وزارت، بیشتر قربانیان بر اثر خفگی ناشی از دود جان باخته‌اند. همچنین افزوده شد که این ساختمان که شامل یک رستوران و مرکز خرید بوده، تنها هفت روز از افتتاح آن می‌گذشت.

تکرار چنین حوادثی و اکتفا به تشکیل کمیته‌های تحقیق به همراه اعلام عزاداری، بدون پرداختن به علل وقوع و مهار این فجایع، بزرگ‌ترین خیانت به امت است؛ در حالی‌که همه می‌دانند از اصلی‌ترین دلایل این وقایع، فساد فراگیر در ارکان دولت، چندپارچگی در تصمیم‌گیری سیاسی و روی‌گردانی سیاست‌مداران از مسئولیت‌های مردمی و اشتغال آنان به سرقت اموال عمومی و حفظ کرسی‌های خود است. نهادهای مربوطه فاقد امکانات لازم برای مهار آتش‌سوزی و نجات خانواده‌هایی بودند که ساعت‌ها در داخل ساختمان گرفتار شده بودند. علاوه بر این، مجوزهای ساخت و بهره‌برداری بدون رعایت استانداردهای ایمنی و سلامت صادر شده‌اند. فاجعه بزرگ‌تر آن است که اکثر ساختمان‌ها بدون هیچ مجوز رسمی ساخته می‌شوند، و حتی اگر سامانه‌های اطفای حریق در برخی ساختمان‌های دولتی وجود داشته باشند، اغلب از کار افتاده یا فعال نیستند. بنابراین، دیدن چنین موجی از آتش‌سوزی‌ها کاملاً طبیعی است؛ چراکه این حوادث نتیجه فساد مالی، سوءمدیریت، بی‌توجهی، رهاشدگی و فقدان دولتی راعی و مسئول است.

ای مسلمانان! رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَأَلَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ...» (متفق علیه)

ترجمه: هر کدام از شما مسئول رعیت و زیر دستان خود هستید و از شما دربارهٔ آنان پرسیده خواهد شد. لذا، فرمانده که مردم حاکم است نیز رعیت‌دار و مسئول زیر دستان خود است.

از ام‌المؤمنین عایشه رضی الله عنها روایت است که گفت: در خانه‌ام از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که می‌فرمودند:

اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئاً فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشَقُّ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئاً فَفَرَّقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ» (رواه مسلم)

ترجمه: بارالها، هر کس که کاری از امور امت من را برعهده گیرد و بر آنان سخت بگیرد، پس تو نیز بر او سخت بگیر و هر کس که کاری از امور امت من را برعهده گیرد و با آنان با نرمی رفتار کند، پس تو نیز با او با نرمی رفتار کن.

این دعایی است از پیامبر صلی الله علیه وسلم بر کسی که امور مسلمانان را چه در حوزه‌های عمومی و چه خصوصی برعهده گیرد. ملاک نرمی، اداره امور مردم طبق دستور الله و رسول اوست، و هرکس مردم را خارج از هدایت محمد صلی الله علیه وسلم رهبری کند، آنان را به سختی می‌اندازد.

امامت و سرپرستی مردم، باری سنگین و امانتی بزرگ است که الله سبحانه و تعالی انسان را بر آن مورد حساب قرار می‌دهد. چنین بود پاسخ رسول الله صلی الله علیه وسلم به ابوذر رضی الله عنه، آنگاه که گفت: ای رسول الله، آیا مرا مسئولیتی نمی‌دهی؟ پیامبر دست بر شانه‌اش زد و فرمود:

«يَا أَبَا ذَرٍّ، إِنَّكَ ضَعِيفٌ، وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ، وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَدَامَةٌ، إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا، وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا» (رواه مسلم)

ترجمه: ای ابوذر! تو ضعیفی و مسئولیت (امارت) امانت است و در روز قیامت مایه رسوائی و پشیمانی است، مگر آن که کسی آن را به حق بر عهده گیرد و مسئولیتش را به درستی ادا کند.

ای مسلمانان! این حوادث و بسیاری دیگر از این قبیل، نتیجه طبیعی غیبت واقعی سرپرستی مردم، و حاکمیتی است که براساس نظام پوسیده‌ای ساخته شده که کفار اشغالگر طراحی کرده‌اند، و قواعد آن را بنا نهاده‌اند و محافظان فاسد خود را بر گرده مردم گماشته‌اند.

درمان این فجایع، نه با بیانیه‌های تسلیت و اندوه، و نه با اعلام عزاداری انجام می‌شود، در حالی که ریشه درد و سرچشمه بلا باقی است؛ یعنی همان نظام فاسدی که خود تولیدکننده طبیعی این بحران‌هاست. درمان واقعی با تلاش جدی برای برچیدن این نظام و برپایی نظامی است که بر اساس شریعت الله حکمرانی کند و امور مردم را بر پایه احکام اسلام اداره نماید؛ با بیعت‌دادن به امامی عادل که با دست قدرت، با همه گونه‌های فساد برخورد کند، سرچشمه‌های آن را بخشکاند و ریشه‌هایش را برچیند، و هدف نهایی‌اش در همه این‌ها رضای الله سبحانه و تعالی باشد.

﴿وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [توبه: 105]

ترجمه: بگو (هرچه می‌خواهید) انجام دهید. اما بدانید که الله اعمال (ظاهر و باطن) را می‌بیند (و آن‌ها را به حساب شما می‌گیرد) و پیامبر و مؤمنان اعمال (ظاهر) شما را می‌بینند و (به نسبت خوبی و بدی، با شما دوستی و یا دشمنی می‌کنند. این در دنیاست و اما) در آخرت به سوی الله برگردانده می‌شوید که آگاه از پنهان و آشکار است و شما را بدانچه انجام می‌دهید مطلع می‌سازد (و پاداش و جزاء اعمال و اقوال شما را می‌دهد).

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر - ولاية عراق